

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 9 december 1999

Mål T-299/97

Vicente Alonso Morales
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Krav för tillträde till ett uttagningsprov – Fullständiga universitetsstudier som bekräftas i examensbevis – Utbildning till civilingenjör som har fullgjorts i Spanien”

Fullständig text på spanska II – 1227

Saken: Talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut av den 1 oktober 1997 inom ramen för det allmänna uttagningsprovet KOM/A/1047 om avslag på sökandens ansökan om att få delta i detta uttagningsprov.

Avgörande: Uttagningskommitténs beslut av den 1 oktober 1997 inom ramen för det allmänna uttagningsprovet KOM/A/1047 om avslag på sökandens ansökan om att få delta i detta uttagningsprov ogiltigförklaras. Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens samtliga rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagning som bygger på meriter och prov – Krav på examensbevis från universitet – Begreppet examensbevis från universitet – Bedömning med hänsyn till lagstiftningen i den stat där studierna bedrivs – Diskriminering på grund av nationalitet – Föreligger inte

2. Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagning som bygger på meriter och prov – Krav på examensbevis från universitet – Jämförelse av examensbevis som utfärdas i de olika medlemsstaterna – Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning – Räckvidd av direktiv 89/48 – Domstolsprövning – Gränser (Tjänsteföreskrifterna, artikel 27; rådets direktiv 89/48)

3. Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagning som bygger på meriter och prov – Tillträdeskrav – Fastställelse i meddelandet om uttagningsprov – Tillsättningskommittén ställer krav som inte förekommer i meddelandet om uttagningsprov – Otillåtet (Tjänsteföreskrifterna, bilaga III, artikel 5)

4. Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagning som bygger på meriter och prov – Krav på examensbevis från universitet – Begreppet examensbevis från universitet – Bedömning med hänsyn till lagstiftningen i den stat där studierna bedrivs

1. En bedömning av de handlingar som har getts in av sökandena i ett uttagningsprov, i enlighet med rätten i den medlemsstat där de har bedrivit sina studier, innebär ingen skillnad i behandling av de sökande som är medborgare i dessa olika medlemsstater. Alla sökande som har fullgjort samma utbildning behandlas således på samma sätt i fråga om deras deltagande i gemenskapsinstitutionernas uttagningsprov, oavsett vilken nationalitet de har och oavsett den rättsliga status som deras titel har i ursprungslandet. Bedömningen av

den berördes ansökan med hänsyn till den nationella rätt som är tillämplig innebär följaktligen inte i sig att likhetsprincipen åsidosätts i förhållande till honom.

(se punkt 30)

Hänvisning till förstainstansrätten den 11 februari 1992, T-16/90, Panagiotopoulou mot parlamentet, REG 1992, s. II-89, punkt 55

2. Varje jämförelse som en gemenskapsinstitution gör av de yrkesutbildningar som organiseras i olika medlemsstater, för att fastställa tillträdeskraven i ett uttagningsprov, är en komplicerad bedömning vid vilken institutionen har ett stort utrymme för eget skön. Denna bedömning skall göras med hänsyn till artikel 27 i tjänsteföreskrifterna, enligt vilken institutionen skall anställa tjänstemän som har högsta kompetens.

Den harmonisering som, på försök, uppnås genom direktiv 89/48 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier kan inte anses medföra en begränsning av det utrymme för skönmässig bedömning som en institution har när den jämför respektive examensbevis värde inom ramen för sin praxis i fråga om rekrytering enligt artikel 27 i tjänsteföreskrifterna.

Den prövning som det tillkommer gemenskapsdomstolen att företa av institutionens eventuella jämförelse av examensbevis måste begränsas till att endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning och motivering har följts, att de faktiska omständigheter som har motiverat valet är riktiga i sak samt att det inte har förekommit någon uppenbart oriktig bedömning av dessa omständigheter eller maktmissbruk.

(se punkterna 31 och 36)

Hänvisning till Panagiotopoulou mot parlamentet, nämnd ovan, punkt 39; förstainstansrätten den 5 februari 1997, T-207/95, Ibarra Gil mot kommissionen, REGP 1997, s. II-31, punkt 66

3. Det är genom meddelandet om uttagningsprov som de berörda på ett så exakt sätt som möjligt skall informeras om arten av de krav som ställs för att inneha tjänsten som det handlar om, så att de får möjlighet att avgöra dels om det finns anledning för dem att söka tjänsten, dels vilka intyg som är betydelsefulla för uttagningskommitténs arbete och som följaktligen skall bifogas deras ansökan.

Systemet enligt artikel 5 första stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna skulle därför vara ändamålslost om uttagningskommittén hade möjlighet att ställa krav som inte förekommer i meddelandet om uttagningsprov och som således går längre än en undersökning där ansökningarna jämförs på grundval av de handlingar som krävs i meddelandet om uttagningsprov.

Av detta följer att uttagningskommittén i en uttagning som bygger på meriter och prov inte får neka en sökande rätten att delta i ett uttagningsprov med motiveringen att han inte uppfyller ett krav som inte anges i meddelandet om uttagningsprov.

(se punkterna 56 och 57)

Hänvisning till förstainstansrätten den 28 november 1991, T-158/89, Van Hecken mot ESK, REG 1991, s. II-1341, punkterna 23–25

4. När det inte finns någon bestämmelse med motsatt innehåll, antingen i en förordning eller ett direktiv som gäller vid uttagningsprov eller i ett meddelande om uttagningsprov, skall kravet på innehav av ett examensbevis från universitet för att få tillträde till ett allmänt uttagningsprov med nödvändighet förstås i den mening som detta uttryck har enligt lagstiftningen i den medlemsstat där sökanden har bedrivit de studier som han gör gällande.

(se punkt 60)

Hänvisning till förstainstansrättenden 3 mars 1994, T-82/92, Cortés Jiménez m.fl. mot kommissionen, REGP 1994, s. II-237, punkt 34